

BENESTAR SOCIAL

Els ingressos de les famílies amb fills són els de fa 10 anys

L'Unicef situa Espanya al podi de la pobresa infantil en el món desenvolupat

AURI GARCIA MORERA
BARCELONA

“Milions de nens han patit els efectes immediats i directes de la recessió i molts d'ells en patiran les conseqüències durant tota la vida”. Aquesta és la contundent conclusió del nou informe sobre l'impacte de la crisi en la infància que l'Unicef va presentar ahir a tot el món, i que també assegura que “els efectes no s'han repartit de manera uniforme entre tots els nens de tots els països”. Els ingressos de les famílies amb fills han retrocedit 10 anys a Espanya, Irlanda i Luxemburg, només per darrere del retrocés de 14 anys a Grècia.

L'informe *Els nens de la recessió: l'impacte de la crisi econòmica en el benestar infantil* assenyala Espanya com el tercer país amb més pobresa infantil de tot el món desenvolupat, en què s'inclouen 41 països de la UE i de l'OCDE. Amb una taxa de pobresa infantil del 36,3%, l'estat espanyol queda només per darrere del 38,2% de Letònia i el 40,5% de Grècia. Els països nòrdics són els

que tenen les taxes de pobresa infantil més baixes, amb un 5,3% a Noruega, un 8,8% a Finlàndia i un 10,2% a Dinamarca.

Al març d'aquest any un informe de Càritas Europa va identificar Espanya com el segon país de la UE amb més pobresa infantil, només per darrere de Romania. El govern espanyol va qüestionar que l'organització comparés la taxa relativa de països amb situacions molt diferents en termes absoluts. Poques setmanes després un altre informe, en aquest cas de Save the Children, va destacar que Espanya és el segon país de la UE on les ajudes socials són menys efectives en la reducció de la pobresa infantil, només per darrere de Grècia.

L'Estat veu un canvi de tendència

La secretària d'estat de Serveis Socials, Susana Camarero, va replicar ahir mateix que la pobresa infantil “no és una cosa recent” sinó que “s'arrossega des de fa anys”. Camarero va recordar que les taxes van començar a pujar amb l'inici de la crisi, encara amb el PSOE al poder, i que en les últimes dades de l'Ins-

Precedents
Càritas Europa o Save the Children ja havien detallat el cas d'Espanya

Resposta
El govern espanyol diu que “no escatimarà” recursos en aquest àmbit

Un diari dedicat als nens
L'ARA prepara per al 20 de novembre un diari especial coincidint amb el Dia Universal de la Infància, il·lustrat amb dibuixos d'escolars

titut Nacional d'Estadística s'hi veu “un canvi de tendència”. Camarero va assegurar que el govern espanyol treballa “sense descans” contra la pobresa infantil i que “no escatimarà” recursos en aquest àmbit.

La secretària d'estat va destacar que els pressupostos del 2015 “inclouen una nova partida de 32 milions d'euros per finançar projectes públics d'inclusió social” a través de les comunitats. La consellera de

Benestar, Neus Munté, va denunciar fa dies que la partida no és nova i que ha baixat de 87 a 32 milions des del 2011 fins ara. A part, el govern espanyol té previst destinar 17 milions a la lluita contra la pobresa infantil, que es repartiran sense tenir en compte la població. Catalunya rebrà 2,25 euros per nen en risc de pobresa i Ceuta 153 euros per nen.

Dilluns, la portaveu d'assumptes socials del PP al Congrés, Macarena

Begoña Pérez Eransus

PROFESSORA DE POLÍTICA SOCIAL A LA UNIVERSITAT PÚBLICA DE NAVARRA

“L'estratègia de l'austeritat ha fet un mal especial a les famílies més pobres”

JOAN SERRA
BARCELONA

La professora Begoña Pérez Eransus és especialista en l'anàlisi de polítiques socials. Fa dos anys va coordinar un informe, presentat per la Fundació La Caixa, en què detallava que Espanya era poc eficaç a l'hora de combatre la pobresa.

Per què Espanya se situa al podi de la pobresa infantil?

A Espanya han coincidit dos fenòmens destructius: la temporalitat

convertida en atur, que ha destruït molts llocs de treballs, i un nivell d'endeutament molt important de les famílies per l'aposta pel sector immobiliari. És un problema propi d'Espanya que no és generalitzable a altres països europeus. Moltes famílies amb fills i feines temporals van optar per hipotecar-se i ara han d'afrontar deutes elevats sense tenir ingressos. Això explica l'excepcionalitat del cas espanyol pel que fa a la pobresa. A les llars vulnerables on hi ha menors, aquestes privacions d'ara poden ser problemes més greus en el futur.

“No hem incorporat cap dispositiu per millorar la protecció de les llars sense ingressos”

La taxa de pobresa infantil a Espanya ha augmentat vuit punts del 2008 al 2012. ¿L'administració no ha fet els deures?

Les mesures correctores que s'han aplicat han incidit en l'augment del problema. L'anomenada estratègia de l'austeritat s'ha traduït en retallades en els serveis socials. L'austeritat ha fet un mal especial a les famílies més pobres. Per exemple, l'increment del cost dels medicaments o la pujada de l'IVA del 16% al 21% en la cistella bàsica de la compra acaba repercutint d'una manera més severa en qui té pocs ingressos.

Les desigualtats no han parat de créixer des de l'inici de la crisi.

A Espanya hi ha una forta despesa social de caràcter contributiu. Les prestacions de desocupació estan orientades a qui més ha cotitzat al mercat laboral. Són solucions poc eficaçes, perquè no van a parar a qui més ho necessita. La crisi està sent de llarga duració i la major part de les prestacions estan esgotades. I augmenta la població sense ingressos. Des de l'inici de la crisi no hem incorporat cap dispositiu que permeti millorar la protecció de les llars sense ingressos. —

SISTEMA INEFICIENT

A Espanya, les ajudes socials són poc efectives en la reducció de la pobresa infantil. XAVIER BETRAL

Montesinos, ja va assegurar que l'últim govern socialista és "el govern que ha creat la bossa de pobresa més gran a Espanya". La setmana passada, els diputats del PP es van burlar sorollosament d'una intervenció sobre pobresa infantil del líder del PSOE, Pedro Sánchez, cosa que va generar polèmica a la xarxa.

Demanen al Govern un nou ajut

Coincidint amb la presentació del nou informe, Unicef Comitè Catalunya va demanar ahir a la Generalitat que ofereixi una prestació de 100 euros mensuals per fill a les famílies amb menors a càrrec que viuen sota el llindar de la pobresa. La delegació catalana de l'entitat calcula que l'ajuda cobriria 400.000 nens i nenes i reduiria la taxa de pobresa infantil en un 20%, cosa que l'aproximaria a la mitjana europea.

En l'última reunió amb el president de la Generalitat, la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social va demanar al Govern una prestació de 465 euros mensuals per a les 34.000 famílies amb fills o persones dependents a càrrec que no tenen cap ingrés. La consellera de Benestar Social i Família, Neus Munté, va anunciar després de la reunió que es crearia un grup de treball per estudiar-ho, però va afegir que la proposta va en la línia contrària del que planteja el Govern. —

36,3%

Taxa de pobresa infantil a l'Estat, molt per sobre del 5,3% noruec

2,25 €

El que rebrà Catalunya del pressupost estatal per nen en risc de pobresa

EDUCACIÓ

'Bullying', una plaga que exigeix prevenció i exemplaritat

Risto Mejide confessa a Esade que va patir assetjament escolar

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Un estudi recent presentat a la Gran Bretanya a partir de la publicació de notícies als mitjans de comunicació indica que el 70% dels ciutadans britànics convertits a l'islamisme radical són pèl-rojos. I, d'aquests, un nombre rellevant van patir assetjament escolar a causa de la seva particularitat física. Una dada tan sorprenent i rellevant només és un exemple de les essències polimòrfiques del *bullying*. Ens l'explica –a mode d'exemple revelador– David Garcia, jutge especialitzat en casos de menors, que intervé en la jornada *La gestió del bullying als centres educatius*, organitzada per Esade. La intenció de l'acte és estudiar aquesta espinosa problemàtica des del punt de vista jurídic i pedagògic per assenyalar quins són els mecanismes més eficients en la seva gestió.

Segons dades del departament d'Ensenyament, la problemàtica ha experimentat símptomes de millora. L'any 2001, la presència de *bullying* a les escoles catalanes era del 13,2%, mentre que el 2012 va baixar fins al 10,4%. És rellevant assenyalar també que pot manifestar-se en tot tipus de centres educatius al

marge de quina sigui la seva titularitat i nivell socioeconòmic i que no existeix diferència rellevant per motius de gènere: 9,7% d'incidència en noies i 10,7% en nois. La consellera d'Ensenyament, Irene Rigau –que inaugura la jornada–, assenyalava com a recepta de prevenció la incidència en el criteri moral dels infants perquè tinguin resoltes les seves emocions, cosa que serà decisiva per impedir actituds perniciosos: "L'egocentrisme infantil i la gratificació immediata no són bons símptomes. En canvi sí que ho és valorar l'esforç del nen i l'exemple de l'adult".

El testimoni del publicista

També intervé en l'acte el publicista Risto Mejide. En un vídeo explica que de petit va patir *bullying* i que va superar-lo gràcies a afrontar el problema de cara i no deixar-se trepitjar. Destaca que la gran ensenyança que en va treure és el desenvolupament de la seva capacitat dialèctica: "Amb la paraula he construït la meua carrera". En aquest sentit, recalcant que el pas del temps li ha permès treure'n una lectura positiva, precisa que està preparant una app enfocada a la preparació i potenciació de la defensa verbal per part dels joves que pateixen assetjament.

"El *bullying* no es pot relativitzar, no es pot justificar com a pas necessari per aprendre a anar per la vida i a treure's un mateix les casta-

nyes del foc", precisa David Garcia, tal vegada com a crítica velada a certa frivolitat que l'ha precedit. El jutge explica també que per parlar de *bullying* i no d'incident infantil puntual és necessari que l'assetjament sigui "deliberat, reiterat i sostingut en el temps" de manera que s'estableix entre agressor i víctima una relació de no igualtat. Entre els diversos perfils possibles de víctima n'apunta alguns: persones dèbils o insegures, superdotats, pertanyents a una minoria ètnica, amb problemes d'expressió –com tartamudesa– o homosexuals. Així mateix, la creixent incidència de les xarxes socials contribueix a la intensitat i la continuïtat del fenomen.

Tant Garcia com la fiscal Carmen Portolés destaquen amb molt èmfasi que el tractament a aplicar no han de ser càstigs sinó mesures educatives destinades a la reeducació dels implicats. Portolés posa l'accent també en la necessitat de mesures preventives: "Ser capaços d'actuar abans que l'assetjament es produeixi i intervenir sobre els primers indicis". Judicialitzar el cas és només l'últim extrem. Abans hi ha mesures de mediació i reparació del dany. I a l'hora d'assumir responsabilitats i derivar danys i perjudicis, l'accent recau sobre els pares i els centres educatius. —

La consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, va participar ahir en la jornada sobre *La gestió del bullying als centres educatius*, organitzada per Esade a la seva seu a Barcelona. MANOLO GARCÍA